

- DDL = Data Definition Language (Limbaj de definire a datelor) conţine comenzi pentru creare/modificare/ştergere bază de date, tabele, indecşi, stabilire relaţii între tabele, constrângeri
- Exemple de comenzi DDL:
 - Pentru baze de date:

CREATE DATABASE

ALTER DATABASE

DROP DATABASE

Pentru tabele:

CREATE TABLE

ALTER TABLE

DROP TABLE

Pentru indecşi:

CREATE INDEX

ALTER INDEX

DROP INDEX

- Instrucțiunea CREATE DATABASE se folosește pentru a crea o bază de date
- Sintaxa:

CREATE DATABASE database_name;

Exemplu:

CREATE DATABASE World;

- Instrucțiunea ALTER DATABASE se folosește pentru a modifica o bază de date
- Exemplu de modificare a numelui unei baze de date:

ALTER DATABASE World

MODIFY Name=People;

- Instrucţiunea DROP DATABASE se foloseşte pentru a şterge o bază de date
- Sintaxa:

DROP DATABASE database_name;

Exemplu:

DROP DATABASE People;

- O bază de date conține cel puțin un tabel identificat prin nume
- Tabelele conțin înregistrări cu date
- Exemplu:

Id	Nume	Prenume	Localitate
1	Pop	Oana	Sibiu
2	Porumb	Sebastian	Oradea
3	Georgescu	Ana	București

Un tabel cu patru coloane și trei înregistrări

- Instrucțiunea CREATE TABLE se folosește pentru a crea un tabel într-o bază de date
- Sintaxa:

```
CREATE TABLE table_name
  (
    column_name1 data_type,
    column_name2 data_type,
    ...
);
```

Dorim să creăm un tabel numit Persoane care conține câmpurile id, nume,
 prenume, localitate

```
CREATE TABLE Persoane
  (
   id INT,
   nume VARCHAR(30),
   prenume VARCHAR(30),
   localitate VARCHAR(30)
);
```

- Instrucțiunea ALTER TABLE se folosește pentru a modifica structura unui tabel
- Sintaxa instrucțiunii pentru adăugarea unei coloane într-un tabel:

ALTER TABLE table_name

ADD column_name datatype;

Exemplu de adăugare a unei coloane într-un tabel:

ALTER TABLE Persoane

ADD data_nașterii DATE;

Sintaxa instrucțiunii pentru schimbarea tipului de date al unei coloane dintr-un tabel:

ALTER TABLE table_name

ALTER COLUMN column_name datatype;

Exemplu de schimbare a tipului de date al unei coloane dintr-un tabel:

ALTER TABLE Persoane

ALTER COLUMN data_nașterii DATETIME;

— Sintaxa instrucțiunii pentru ștergerea unei coloane dintr-un tabel:

ALTER TABLE table_name

DROP COLUMN column_name;

Exemplu de ștergere a unei coloane dintr-un tabel:

ALTER TABLE Persoane

DROP COLUMN data_nașterii;

 Instrucțiunea DROP TABLE se folosește pentru a șterge un tabel dintr-o bază de date

– Sintaxa:

DROP TABLE table_name;

– Exemplu:

DROP TABLE Persoane;

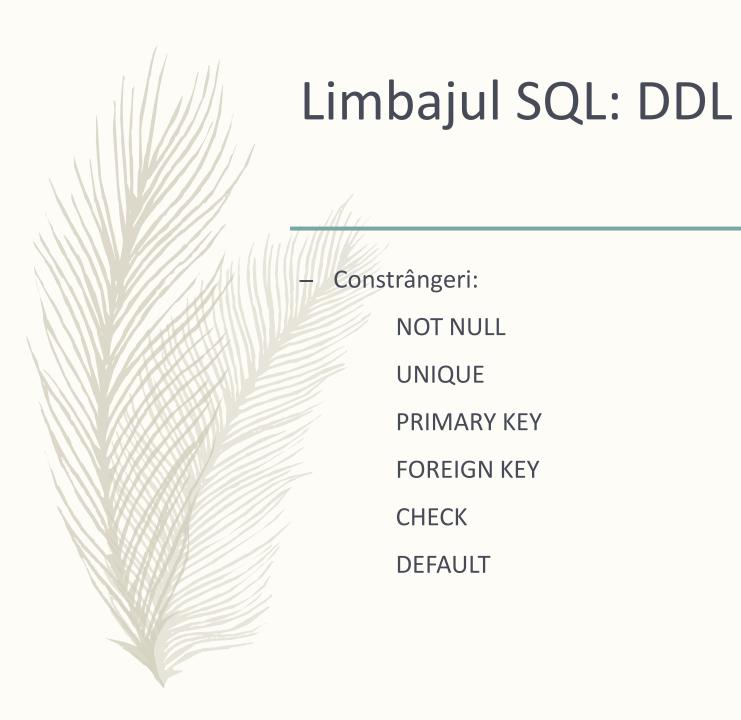

- În limbajul SQL fiecare coloană, variabilă locală, expresie sau parametru are un tip de date
- Un tip de date este un atribut care specifică ce fel de valori pot fi stocate în obiectul respectiv
- Exemple:

int, tinyint, smallint, bigint, decimal, float, real, money, nchar, varchar, datetime, date, time

- Constrângerile se folosesc pentru a asigura integritatea datelor pe care le introducem într-un tabel
- Integritatea datelor se poate asigura în mod declarativ, ca parte din definiția tabelului sau în mod procedural prin proceduri stocate sau triggers
- Constrângerile se pot specifica la crearea tabelului (în instrucțiunea CREATE
 TABLE), dar și după ce tabelul a fost creat (cu ajutorul instrucțiunii ALTER TABLE)

- În mod implicit un tabel permite inserarea de valori NULL
- Dacă nu dorim să permitem introducerea de valori NULL pentru o coloană,
 aplicăm constrângerea NOT NULL pe coloana respectivă
- Ca rezultat, nu vom putea insera sau actualiza înregistrări care nu specifică o valoare pentru coloana respectivă

- Exemplu de definire a unei constrângeri NOT NULL la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Studenţi
  (
  cod_s INT NOT NULL,
  nume VARCHAR(50),
  prenume VARCHAR(50),
  oraș VARCHAR(50)
);
```


- Constrângerea UNIQUE se definește pe coloanele în care nu dorim să permitem valori duplicate
- Se pot defini mai multe constrângeri UNIQUE în același tabel
- Se poate defini pe una sau mai multe coloane
- În cazul în care o constrângere UNIQUE este definită pe mai multe coloane, combinația de valori din coloanele respective trebuie să fie unică la nivel de înregistrare
- Definirea unei constrângeri UNIQUE creează în mod automat un index UNIQUE corespunzător

 Exemplu de definire a unei constrângeri UNIQUE pe o coloană la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Studenţi
  (
  cod_s INT UNIQUE,
  nume VARCHAR(50),
  prenume VARCHAR(50),
  oraș VARCHAR(50)
);
```

Exemplu de definire a unei constrângeri UNIQUE pe mai multe coloane la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Studenţi
  (
  cod_s INT NOT NULL,
  nume VARCHAR(50),
  prenume VARCHAR(50),
  oraș VARCHAR(50),
  CONSTRAINT uc_StudentID UNIQUE (cod_s, nume)
  ):
```

- Definirea unei constrângeri UNIQUE după ce tabelul a fost creat se face cu ajutorul instrucțiunii ALTER TABLE
- Exemplu de definire a unei constrângeri UNIQUE pe o singură coloană:

```
ALTER TABLE Studenți
ADD UNIQUE(cod_s);
```

Exemplu de definire a unei constrângeri UNIQUE pe mai multe coloane:

```
ALTER TABLE Studenți
```

ADD CONSTRAINT uc_StudentID UNIQUE(cod_s, nume);

- O constrângere poate fi eliminată cu ajutorul instrucțiunii DROP CONSTRAINT
- Sintaxa:

```
ALTER TABLE table_name
```

DROP CONSTRAINT constraint_name;

– Exemplu:

ALTER TABLE Studenți

DROP CONSTRAINT uc_StudentID;

- Fiecare tabel trebuie să aibă o singură cheie primară
- Cheia primară identifică în mod unic fiecare înregistrare din tabel
- Nu permite introducerea valorilor duplicate sau NULL în coloana pe care este definită
- Poate fi definită pe o singură coloană sau pe o combinație de coloane
- În cazul în care este definită pe mai multe coloane, combinația de valori din acele coloane trebuie să fie unică
- Se poate defini o singură constrângere de tip cheie primară (primary key) întrun tabel

Exemplu de definire a unei constrângeri PRIMARY KEY la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Studenţi
  (
    cod_s INT PRIMARY KEY,
    nume VARCHAR(50),
    prenume VARCHAR(50),
    oraș VARCHAR(50)
);
```

Exemplu de definire a unei constrângeri PRIMARY KEY pe mai multe coloane la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Studenţi

(
   cod_s INT,
   nume VARCHAR(30),
   prenume VARCHAR(50),
   oraș VARCHAR(50),
   CONSTRAINT pk_Student PRIMARY KEY (cod_s, nume)
).
```

- Pentru a putea crea o cheie primară după crearea tabelului, coloana sau coloanele pe care dorim să le includem în cheia primară trebuie să aibă definită o constrângere NOT NULL
- Exemplu de definire a unei constrângeri PRIMARY KEY după crearea tabelului:

ALTER TABLE Studenți

ADD CONSTRAINT pk_Student PRIMARY KEY(cod_s, nume);

Exemplu de eliminare a unei constrângeri PRIMARY KEY:

ALTER TABLE Studenți

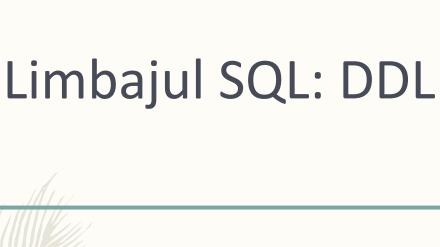
DROP CONSTRAINT pk_Student;

- Un foreign key (cheie străină) pointează la un primary key (cheie primară) dintrun alt tabel
- Tabelul Clienţi

IDClient	Nume	Prenume	Localitate
1	Рор	Oana	Cluj-Napoca
2	Rus	Andrei	Sibiu

Tabelul Comenzi

IDCom	NrCom	IDClient
1	3455	2
2	3456	1

- Coloana IDClient din tabelul Comenzi pointează spre coloana IDClient din tabelul Clienți
- Coloana IDClient din tabelul Comenzi este FOREIGN KEY, iar coloana IDClient din tabelul Clienți este PRIMARY KEY
- Constrângerea FOREIGN KEY este folosită pentru a preveni acțiuni care ar distruge legăturile dintre cele două tabele, dar și pentru a împiedica introducerea unor date invalide care nu se regăsesc în coloana care este PRIMARY KEY
- Nu se pot face modificări în tabelul care conține cheia primară (primary key)
 dacă aceste modificări distrug legături spre date din tabelul care conține cheia străină (foreign key)

– Exemplu de definire a unei constrângeri FOREIGN KEY la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Comenzi
(
IDCom INT PRIMARY KEY,
NrCom INT,
IDClient INT FOREIGN KEY REFERENCES Clienţi(IDClient)
);
```


 Exemplu de definire a unei constrângeri FOREIGN KEY cu numele fk_Client la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Comenzi
(
IDCom INT PRIMARY KEY,
NrCom INT,
IDClient INT,
CONSTRAINT fk_Client FOREIGN KEY (IDClient) REFERENCES
Clienţi(IDClient)
```

– Exemplu de definire a unei constrângeri FOREIGN KEY după crearea tabelului:

```
ALTER TABLE Comenzi
```

ADD FOREIGN KEY (IDClient)

REFERENCES Clienţi(IDClient);

SAU

ALTER TABLE Comenzi

ADD CONSTRAINT fk_Client FOREIGN KEY (IDClient)

REFERENCES Clienţi(IDClient);

- Se pot specifica acțiuni care vor fi efectuate în cazul în care un utilizator încearcă să șteargă sau să modifice un key spre care pointează un foreign key
- Următoarele acțiuni pot fi specificate în acest caz:

CASCADE

SET NULL

SET DEFAULT

- NO ACTION motorul bazei de date afișează o eroare și actualizarea sau ștergerea eșuează
- CASCADE se șterge sau se actualizează înregistrarea din tabelul care conține cheia referită împreună cu înregistrările corespunzătoare din tabelul care conține foreign key-ul
- SET NULL se va seta valoarea null pentru toate valorile care alcătuiesc foreign keyul atunci când înregistrarea corespunzătoare din tabelul care conține cheia referită este actualizată sau ștearsă
- SET DEFAULT toate valorile care alcătuiesc foreign key-ul sunt setate pe valoarea default (cu condiția să fie definite valori default pe coloana sau coloanele respective) atunci când înregistrarea corespunzătoare din tabelul care conține cheia referită este actualizată sau ștearsă

 Exemplu de definire a unei constrângeri FOREIGN KEY cu acțiuni care au loc în caz de modificare sau ștergere:

```
CREATE TABLE Comenzi
(
IDCom INT PRIMARY KEY,
NrCOm INT,
IDClient INT FOREIGN KEY REFERENCES Clienţi(IDClient)
ON DELETE CASCADE
ON UPDATE CASCADE
```


- **Constrângerea CHECK** se folosește pentru a limita intervalul de valori ce se pot introduce pentru o anumită coloană
- Se poate defini pe o coloană, iar în acest caz limitează valorile ce pot fi introduse pentru coloana respectivă
- Se poate defini pe mai multe coloane

Exemplu de definire a unei constrângeri CHECK pe o coloană la crearea tabelului:

```
CREATE TABLE Clienţi
(
IDClient INT PRIMARY KEY CHECK(IDClient>0),
Nume VARCHAR(50) NOT NULL,
Prenume VARCHAR(50),
Localitate VARCHAR(50)
);
```

 Exemplu de constrângere CHECK definită pe mai multe coloane la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Clienţi

(
    IDClient INT PRIMARY KEY,
    Nume VARCHAR(50) NOT NULL,
    Prenume VARCHAR(50),
    Localitate VARCHAR(50),
    CONSTRAINT ck_IDClient CHECK(IDClient>0 AND Localitate IN ('Cluj-Napoca', 'Sibiu'))
);
```

- Exemplu de adăugare a unei constrângeri CHECK după crearea tabelului:

```
ALTER TABLE Clienți
ADD CHECK (IDClient>0);
```

Exemplu de adăugare și stabilire a unui nume pentru o constrângere CHECK după crearea tabelului:

```
ALTER TABLE Clienţi
ADD CONSTRAINT ck_Client
CHECK (IDClient>0 AND Localitate IN ('Cluj-Napoca', 'Sibiu'));
```


- Constrângerea DEFAULT se folosește pentru a insera o valoare implicită într-o coloană
- Valoarea implicită va fi adăugată pentru toate înregistrările noi dacă nu se specifică o altă valoare
- Se poate folosi și pentru a insera valori sistem obținute prin apelul unor funcții
- Exemplu de definire a unei constrângeri DEFAULT după crearea unui tabel:

ALTER TABLE Clienți

ADD CONSTRAINT d_Localitate DEFAULT 'Cluj-Napoca' FOR Localitate;

Eliminarea unei constrângeri DEFAULT

ALTER TABLE Clienți

DROP CONSTRAINT d_Localitate;

Exemplu de definire a unei constrângeri DEFAULT la crearea unui tabel:

```
CREATE TABLE Comenzi
(
IDCom INT PRIMARY KEY,
NrCOm INT NOT NULL,
IDClient INT,
DataCom DATE DEFAULT GETDATE()
);
```